

[Thestrup.]

uden at skatten var fradraget. Det er ikke rigtigt. Den indtægt, der regnes med, er den disponible indkomst. Det fremgår udtrykkeligt af den følgende side, side 30, at skatten er fradraget. Der står, hvis jeg må have lov til at citere:

„Boligudgiftens andel af indkomsten er regnet i forhold til den samlede indkomst efter fradrag af betalte skatter (i tabellen betegnet som den disponible indkomst).“

Selvom de tal, det ærede medlem nævnte for arbejdere uden ledighed, er fuldstændig rigtige, når man tager i betragtning, at det er den disponible indkomst, tror jeg, det ville være rimeligere at nævne tallet for hovedstaden for arbejdere med gennemsnitsledighed. Her har embedsmændene gjort det op således, at medens husleje + brændsel og belysning indenfor hovedstaden i 1939 udgjorde 36,7 pct. af indtægten for en arbejder med gennemsnitlig ledighed, udgjorde den i 1951 i det nye byggeri 27,2 pct.

Helge Madsen: Det ærede medlem hr. Ingvar Dahl spurgte, hvorledes vi stillede os til det øgede socialfilantropiske byggeri. Det ærede medlem ved, at hvor der er tale om trang, mener vi der bør støttes, men også i sådanne tilfælde bør det overvejes, hvorledes de pågældende er stillet, hvem der skal have, og hvem der skal betale. Iøvrigt mener vi, at den virkelige hjælp vil komme til byggeriet, det socialfilantropiske byggeri såvel som det andet, ved at frigøre jorden, ved at billiggøre materialerne og på den måde nedsætte byggeomkostninger, ved afskaffelse af told og restriktioner og ved nedsættelse af transportomkostningerne.

Alfred Jensen: Jeg vil gerne sige til det ærede medlem hr. Thestrup, at jeg ikke har sagen fra den side, der blev nævnt, jeg har den fra et andet sted. Det er rigtigt, at jeg har overset, at man det pågældende sted havde fradraget skatten, og det svækker naturligvis min argumentation. Jeg har dog den opfattelse, at huslejen stadigvæk, nu som før krigen, udgør en for stor del af lønnen.

Jeg er fuldkommen klar over, at det er underudvalget, embedsmændene, der sysler med problemet, og jeg er også klar over,

at der foreligger en indstilling om, hvorledes det skal gennemføres, men problemerne er behandlet på en sådan måde, at man må få den opfattelse, at man ser bort fra manglerne med hensyn til tilfredsstillelse af boligbehovet i 1939. Når jeg læser betænkningen, kan jeg kun få den opfattelse — og jeg har talt med andre, der ved at læse betænkningen har fået den samme opfattelse —, at her ser man helt bort fra, at der skal bygges mere, og at der skal bygges billigere for at tilfredsstille boligbehovet. De forskellige vurderinger, der her foreligger, henviser til, at hvis boligerne var noget dyrere, ville efterspørgslen ikke være så stor.

At det ikke er nogen betænkning, kan selvfølgelig være til en vis glæde, men alligevel frygter jeg for, at de tanker, der her er nedfældet på papiret, vil blive benyttet både ved udarbejdelsen af lovforslag og ved diskussioner frem i tiden.

Det ærede medlem hr. Lorentzen har den opfattelse, at tre fjerdedele af det, jeg har sagt, kan siges om alle lovforslag, der behandles her i tinget, med undtagelse af et lovforslag om stankelben. Jeg erindrer nu ikke, vi har haft et lovforslag om stankelben, men det er muligt, at der, hvis der kom et sådant, ville være helt andre betragtninger at gøre gældende end betragtninger om politiske forhold i almindelighed.

Jeg er heller ikke enig med det ærede medlem i hans vurdering; jeg tror ikke, den er rigtig, men hvis det er tilfældet, er det udtryk for, hvordan tilstanden er her i landet. Det, jeg har omtalt i forbindelse med de to foreliggende lovforslag, er kun forholdene vedrørende boligbyggeriet, mulighederne for at betale huslejen og de faktorer, der virker ind derpå. Det ærede medlem hr. Lorentzen har ikke gjort sig den ulempe at imødegå de betragtninger, jeg har gjort gældende, og så synes jeg, det falder lidt ved siden af at komme med en sådan vurdering, som det ærede medlem kom med.

Hermed sluttede forhandlingen.

Lovforslagenes overgang til anden behandling uden afstemning.

Ingvar Dahl: Jeg tillader mig at foreslå, at lovforslagene henvises til det udvalg, som tinget har nedsat angående forslag til